

Žal. úřad opřel však své rozhod. ještě o normu další, totiž o § 6 zák. č. 286/24, jenž stanoví, že předpisy zakládající nárok na jmenování neb ustanovení . . . přearadění nebo postup do vyšší kategorie . . . nevztahují se až do nové úpravy služ. poměru stát. zaměstnanců na zaměstnance, u nichž všechny podmínky tohoto nároku nebyly splněny nejpozději v den 1. dubna 1925.

V daném případě obsahuje podmínky pro st-lem žádaný postup § 1 zák. z 24. března 1920 č. 221 Sb., pokud se týče nař. ze 6. listopadu 1920 č. 610 Sb. St-l tvrdil již v řízení adm. a také ve stížnosti, že veškerým těmto podmínkám již dávno vyhověl. Žal. úřad zaujal sice proti tomu v nař. rozhodnutí stanovisko opačné, opomenul však uvést, o které neb o kterých z těchto podmínek má za to, že je st-l do 1. dubna 1925 nesplnil. Tento nedostatek znemožňuje nejen st-li účinnou obranu proti této části nař. rozhodnutí, nýbrž i nss-u přezkoumání její zákonitosti. — — —

Č. 6500.

Policejní řízení trestní. — Živnostenské právo (Slovensko): O instančním postupu při přestupcích živn. řádu.

(Nález ze dne 23. dubna 1927 č. 7306).

V ě c: Henrik R. v K. proti župnímu úřadu v Košicích o trestní nález.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozsudkem ze 6. listopadu 1926 uznal okr. úřad v M. jako policejně trestní soudce st-le vinným přestupkem dle § 80 živn. řádu, spáchaným tím, že dne 28. června 1926 nabízel obchodníkům v M. chléb na odprodej bez patřičného povolení a odsoudil ho podle § 226 b) živn. řádu s použitím § 21 trest. zák. a § 249 živn. řádu k peněžité pokutě 400 Kč ve prospěch rezervního fondu okr. nemoc. pokladny v K., v případě nedobytnosti k trestu vězení na dobu 40 dnů. K st-lovu odvolání schválil žal. úřad nař. rozhodnutím rozsudek I. instance s tím, že obviněný byl uznán vinným na základě §§ 74 a 81 živn. řádu a potrestán podle bodu d) § 227. K rozsudku připojil žal. úřad právní poučení, že další odvolání nemá místa.

Maje rozhodovati o zákonitosti tohoto výroku, musil nss předem přihlídnouti k otázce, není-li zde procesní závady, jež by mu bránila, aby se zabýval věcí tou meritorně. V tomto směru dospěl pak k následujícímu závěru:

Podle § 238 zák. z 10. října 1924 č. 259 Sb. (živn. zákon pro území Slov. a Podk. Rusi) rozhodují v živn. věcech, a to i záležitostech policejnetrestních, tři stolice správní a to okr. (služnovský) úřad, župní úřad a posléze ministerstvo. Podle § 248 téhož zák. pak omezen jest tento pravidelný instanční pořad potud, že proti trestnímu výroku potvrzenému nebo zmírněnému druhou stolicí další odvolání se nepřipouští.

V daném sporu odsoudila první stolice st-le pro přestupek § 80 cit. zák., poněvadž prý nabízel bez náležitého povolení obchodníkům v M. chléb k dalšímu rozprodeji, tudíž pro přestupek předpisu o podomním

obchodu. Žal. úřad naproti tomu uznal st-le vinným přestupkem § 74, dle něhož živnostníci nebo jejich zmocněnci nabízející zboží jiným živnostníkům nesmí mít s sebou zboží na prodej, nýbrž toliko vzorky, a krom toho i pro přestupek § 81, zakazujícího prodávati chléb a jiné pečivo od domu k domu nebo na ulici, krom případu odst. 1. a 5 § 80.

Zal. tedy žal. úřad své rozhodnutí nejen na jiné skutkové podstatě a na jiné právní subsumpci, nýbrž uznal st-le na rozdíl od nižší stolice vinným přestupky dvěma, a zaujal tudíž vůči domněle trestnému činu st-lovu jak po stránce skutkové tak i po stránce právní stanovisko naprosto jiné, než z něho vycházel úřad instance první.

Pak ovšem, i když žal. úřad dospěl, pokud jde o výměru trestu, k témuž závěru, jako úřad, jehož výrok bylo mu k st-lovu odvolání přezkoumati, nelze nikterak právem tvrditi, že trestní výrok ten byl jím potvrzen a není zde tudíž podmínek předpokládaných pro omezení dalšího instančního pořadu §em 248, spatřujícím patrně poměrnou aspoň záruku zákonitosti trestního nálezu právě v tom, že již dvě správní stolice věc souhlasně posoudily. — Že pak není ani zmírněním trest. nálezu, když II. instance uznala na týž trest, jako stolice nižší, příkládajíc krom toho obviněnému k vině ještě delikt další, je samozřejmé.

Ale pak předpisu § 248 o omezení pravidelného jnak pořadu instančního nelze v tomto sporu pro nedostatek podmínek zákonem předpokládaných vůbec použití a nebyl nař. rozhodnutím přípustný pořad stolic správních vyčerpán. — — —

Č. 6501.

Pozemková reforma: Z jakých důvodů může stpú odeprítí souhlas ke smlouvě o propachtování zabraných nemovitostí?

(Nález ze dne 23. dubna 1927 č. 8111.)

Prejudikatura: Boh. 4401/25 adm.

Věc: Vojtěch Sz., Dr. Pavel Sz., Julius Sch. a Frederika Sz. (adv. Dr. Pavel Szomzö z Bratislavy) proti státnímu pozemkovému úřadu (za zúč. Lud. Sch. v H. adv. Dr. Arnošt Salz z Prahy) o pronájem velko-
statku v H.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Na základě nál. Boh. 4401/25 adm. vydala obř. odová úřadovna stpú-u v Trenčíně rozhodnutí dne 21. listopadu 1925 a vyslovila v něm, že žádosti pachtýřů — dnešních st-lů — a vlastníka statku nevyhovuje a pachtovní smlouvu neschvaluje — — —.

Stížnost Vojtěchem Sz. a spol. do rozhodnutí toho podanou stpú nař. rozhodnutím zamítl. — — —

O stížnosti uvážil nss takto:

Žal. úřad jednak přijal za své důvody, jež obv. úřadovna uvedla pro zamítnutí žádosti st-lů, jednak připojil k nim další důvody vlastní. Tvoří tedy důvody rozhodnutí obv. úřadovny s novými důvody, uvedenými stpú-em, jediný celek.